

IPC S.

1567

VIDES

271a

oo
Constat 3. M. in S. Hütten,
zu Letza q. veltzi a. 1700.
oo

6
XVII, 284.

5

LVDOVICI
HELMBOL-
DI MVLHVSINI
CARMEN PROMO-
TORIVM.

M. Bonifacius
Josephus etc.

REVERENDO, AMPLISSI-
MOQUE IN CHRISTO PATRI,
ac domino, D. VVolfgango VVester-
meyer: sedis Moguntinae apud Er-
phordenses suffraganeo, Ascalo-
niaeque episcopo dignissimo,
de Musis Hiericolis opti-
me merito. S. P. D.
Ludouicus Helm-
boldus Mulhu-
sinus.

SI tibi, non puduit quendam, furtiuam dicare
Carmina, recta prius, quae sic descripserat idem,
Dedecus auctoris, patroni tedium ut essent:
Nec tua dextra tamen fuit isti parca, sed amplum
Contulit (in Musas quia largo es pectore) donum:
Cur egomet uereor, proprios sub nomine uersus
VVesterimare tuo, celebri committere chartae?
Indecores cum nec mihi suspicer esse futuros,
Nec fautore suo, (si quo fortasse fruantur)
Indignos: humilis quanquam sibi conscius & ipse
Sunt genij, sed & ingenium quem dicere possunt.
Cur igitur timeo tuae eos inscribere fama?
Si iam dudum etiam satis est perspecta uoluntas,
Qua Claras ades amplecteris, atque colonos:
Quorum aliquantisper Respub. ut auctior esset,
Sponte quadringentos florenos, sponte dedisti:

Hinc

Hinc adolescentes dissertatoria quot quot
Arma alacres tractant, uacuis plerunq; diebus,
Præmiola accipiunt, studiosi alimenta laboris.
Sic exercitijs etenim iuuenilibus ardor
Crescit, & augetur sua delectatio ludis.
Quarè etiam memores post sæcula cana nepotes,
(Si quis erit Musis locus hic) tibi gratiam habebunt,
Gratiam agent, & erat iam nunc ea maxime agenda.
Omnium enim fautor, quoad est passura facultas,
Elargiris opes, & dona metallica doctis.
Cur igitur timide nostrum tibi porrigo carmen?
Dicam: uillanus dum ciuem imitatur amictu,
Dum ciuis Satrapæ; Satrapes comitem, & comes ipsos
Veste duces superat, dum dux se regibus æquat.
Nonne suo, istorum quò quisq; modestior extat
In statu, & antiquos retinet sine crimine mores,
Nonne dolet? nullo discrimine quosq; probari,
Nobilitate licet sint, & uirtute minores:
Quam tamen in dictis, in gestibus, atq; superba
Præ se ueste ferunt ingentem: ideoq; priores
Inueniunt sellas, mediam intra Cæsaris ædem.
Hoc oculis spectans, plerunq; modestior ægris,
Sit licet ijs multo generosior, attamen aulis
Abstinet, & regum penetralia adire ueretur.
Haud secus, insinuant dum se nunc undiq; falsi
Principum amicitia uates, mentitaq; uendunt
Carmina, ego procerum uix ausim limina adire.
Præterea faciles qui sunt, non omnia ab ipsis

A ij

Cuiq;

Cuiq; petenda scio: siccarunt magna bibendo
Flumina Xerxae pedites, angusta benigni
Vena necdum fontis non exsiccetur: abunda
Cum te igitur norim multis iam dona dedisse,
Non temere uereor, tibi nostrum offerre poema.
Atq; quis urget, ais? nemo per sydera nemo,
Præter eum genium, qui pectora grata reformat,
Nec finit obduci pulchris obliuia rebus.
Is iubet, ut memori repetam tua munera mente,
Quæ mihi contuleris, neq; re, neq; uoce merenti.
Is iubet, ingratus ne debitor usq; reprehendar,
Exiguum hoc Carmen tibi V Vesterimære dicare.
Tu patere, & Charitum nostrarū haud despice dotes.

P
C
Ca
Int
Stu
Ga
Se
Cr
Con
(P
Con
No
Sun
Vt

PROMOTIO MAGISTRO-
rum, Erphordiæ celebrata, Anno
M. D. LX. Rectore M. Got-
frido Berckman, Decano
autem facultatis Philoso-
phicæ M. Hermanno
Hausen existen-
te.

AD PROMOVENDOS, DE
*modestia in gradibus petendis
observanda.*

Q Vi petiere gradū, titulūq; alicuius honoris,
Candida gesserūt olim indumenta, quid illud?
Candidæ honestatis sint pectora plena: decorem
Intus ament uerum, decora hæc externa petentes.
Stultus is est nimium crassus, qui nomine saltem
Gaudet honorifico, qui eius nouitate, nouatum
Se quoq; continuo putat: haud ego doctior essem
Cras, modò doctoris licet arduo honore potirer.
Consulis officium cui commendatur, an illi
(Præditus ante nisi fuerit) mens consule digna
Contribui pariter mera per suffragia quibit ?
Nomina mutantur solummodò, corda, uel artes
Sunt eadem. quare quem sic noua fama titillat,
Ut uelit audiri nouus, atq; priore uocantem

A ij

Nomine

Nomine despiciat, puer est, & ineptus, & execors.
Gloria si qua etenim titulorum est, illa profectò
Maxima erit, quæ de sacro baptisate manat.
Hæc loquor, ut moneam, quam rara modestia uirtus,
Quanto & ob id studio sit digna: sed ordine coram
Vos quinq; astantes, aliquod nunc ædite uestri
Ingenij specimen, sunt dos uirtutis honores.
Hos igitur uobis deberi, ut publica cernant
Atria, facundis nunc illam ostendite linguis.

CARMEN

CARMEN DE ETHNICA

Philosophia, quod nimium scilicet
eidem à Christianis
tribuatur.

Secula nunc ea sunt, ea sunt contagia mundi,
Sunt ea Noiadum praeordia ubiq; nepotum:
Ut meliore uia quò quem deducere tentes,
Hòc minus obsequio dignus uideare: locutus
Sana, per insanas suasor dimittitur aures.
In uetitos adeò mores hac nititur aetas.
Propterea cum iam me publica functio sistat
Conspicuum, iubeatq; sonoram intendere uocem:
Dicendum quid sit, dubito: scurrile probatur
Colloquium Satyris: sed castis carmina Musis
Debeo, tota quibus iam pridem fabula sordet,
Quae uel Mæoniden graui in impietate uolutat,
A scraeumue, Deos facientem idola, fatigat.
Demonicas inter tenebras adoleuit uterq;
Ethnicus hinc per eos est uaticinatus Apollo.
Iste dehinc sileat, delubraq; Pythia claudat.
Sanctior in terras etenim descendit Olympo
Vates, Augusto totum dominante per orbem,
Isaidæ in patria, patrio sine semine natus.
Hunc minus ac fas est, quam fas impensius illum
Vsq; coli dicam: uerax me iudicet auris,
Verax sola potest auris sua iurgia ferre.

A iij

Aptæ

Apta sed unde meus sumet primordia sermo?
Per mare cursuræ nauis, uestigia littus
Prima dat: hinc tumidos per fluctus ardua fertur.
Littoris instar habent puerilia, primus ab ipsis
Nanq; gradus uitæ est, reliquos hinc itur ad annos,
Casibus expositi qui sunt, uelut unda procellis.
Est puer absq; malis affectibus, ante parentes
Cruribus incuruis repit, robustulus inde
Mittitur in ludum: quid ibi post grammata ciscit?
Christi discipulus fit, & oratoria labris
Verba bibit teneris, quibus ad cœlesti tribunal
Protinus accedens, cœli, terræq; monarcham
Alloquitur, rogitans ab eo, quæcunq; saluber
Corporis, ac animæ status omnibus exigit annis.
Hinc ad Apostolicas deflectit lumina gnomas,
In quibus agnoscit fidei fundamenta nostræ,
Quid pater, & quid sit sancto cum flamine gnatus:
Vnde creati homines, post lapsum quando redempti:
Et quibus usuri sint hæc post secula fati.
Dicta nec ignorat, tabulis quæ scripta duabus,
A domino accepit Madiani in uertice montis
Amramides, retulitq; uiris sua signa secutis,
Per steriles montes Aegypti, Erythæaq; stagna.
Quò simul ac Pharaon est etiam progressus, atroci
Israëligenas gladio ut deleret, aquarum
Obrutus aggeribus, cum toto exercitu obiuit.
Tunc resupinus equus calcavit calcibus undas,
Versauitq; uirum, iam iam moritura per æquor

Brachia

Brachia iactantem : leuia & tunc arma natarunt,
Vmbones, Clypei, Martisq; sedilia currus.
Ista sed infandi populi demersio, cuius
Indicium sacri fuit ? an non, corpora nuda
Quod lauat infantum : quod dignum morte reatum
Tollit, ut in Christo crescant, quicunq; renati.
Nonne simul tenero hæc pius ore scholasticus haurit ?
Verbaq; Tarsensis scit, idem testantia, Pauli ?
Quin etiam illa tenet, quæ, postquam assederat inter
Bis senos iuuenes Deus, atq; homo solus Iesus,
Mirifico fuerat de pane, meroq; locutus,
Sanctius an quicquam diuina uolumina tractant ?
Sed dapibus sunt hæc solum cœlestibus apta:
Quæ reliquas deceant epulas, potusq; fouendis
Visceribus natos, Iesæi ex ore Poëtæ
Accipit, atq; astans mensæ pia Carmina fatur.
Virginea porrò Christi cum matre, tenellis
Concmit in templo labijs, celebratq; potentem
Infima cum summis ualido mutare lacerto.
Nec nihil est, quod uel deponens membra cubili,
Aut iterum inde leuans, dicat : modò fausta precatur
Tempora, pro faustis grates modò iactat ad astra.
Atq; Deum præter nil scit, loquiturue, canitue
Aut etiam scribit : puerum consistere iuxta
Talem, quis Stygijs ex seductoribus ausit ?
Angelico incedit comitatus ubiq; sodale.
O super ætates ætas optabilis omnes,
Christicola quæ sic à præceptore doceris.

A P

O flos

O stros sancte, Deo gratos qui spargis odores.
Delicias domino præbes infantia, purum
Ex lactentis enim decus accipit ille labello.
Haud temere, uerax Christi te lingua beatam
Prædicat: haud temerè tibi cæli adiudicat arcem:
Nec, nisi fronte tua qui sese ostenderit, ipsam
Ingredietur, ait. sed mundo nonnè uidetur
Ridiculum, quicquid puerile est: ipse redemptor.
Ludibrio artifici fuit, hoc astutus in orbe
Qui uaria ingenijs errorum alimenta ministrat.
Iste quis est? referam: cælos habitauerat olim,
Spirituum in numero præclarus & ipse bonorum.
At subolens, patris æterni quod ab æthere proles
Descensura foret certò post tempore, ut artus
Indueret fragili compositos carne: decorum
Se magis admirans, dignum potiore putauit.
Sede, creatorisq; sui affectauit honores.
Propterea ciectus superis, nunc infera regna
Possidet, hoc unum cupiens, contraria Christo
Quæ sunt, ut rutilent, uilescant cætera in umbris.
Obtinuit cunctis id rerum ab origine sæclis.
Blandiloqua primos decepit uoce parentes:
Fortè dijs, inquit, uos hæc pulcherrima poma
A Equipares reddent: placuit promissio auaris
Gloriæ. idem uitium mortem intentauit Abelo,
Sanguinolentus enim (Sathana inspirante) Cainus
Credidit, egregium fore se, clam fratre perempto.
Nec mora, reprehensus fuerit licet, ardua struxit.

Mœnis,

Bacenia, & imperium fundauit, splendida honorum
Officia instituit, patri aduersatus Adamo.
Sic & Noigenæ studia in contraria fratres
Denuò abiuerunt, reduces post æquoris undas.
Nequior in proprio Chamus est genitore repertus,
Turrim Nembrothus conuexa sub astra minacem
Cœperat, & curua in terras præcordia habebat.
Scilicet hic Sathanae labor est, offundere densas
Syderibus tenebras, miscereq; sacra prophanis:
Ac hominum argutas adeò corrumpere mentes,
Dæmonum ut in scriptis tempus consumere malint,
Quàm legere, ætherij quæ flaminis aura profudit,
Non aliunde, nisi æternis ex fontibus hausta.
Quare etiam nullum finem admittentia, durant
Perpetuò: nec enim rerum mutabilis autor,
Nec uariabilium Deus est sermonum imitator.
Quis neget hoc? nemo, qui se cognomine Christi
Induit, agricolæ is, seu ciuis munia gestet.
Non dubitandum igitur de doctis, fortè rogati,
Quin fateantur idem, siue oratoria tractent,
Seu naturarum studeant cognoscere causas,
Seu benè uiuendi tradant præcepta: quid ipsos
Theologos, Medicos referam, quid iure peritos?
Omnium in ore Deus fit maximus optimus: audi,
Omnium in ore Deus nihil approbat, absq; profundo
Pectoris affectu, sursùm qui emergere flagret,
Posthabitis tricis, animi quæ uiribus obstant.
Taliter affectos (rudium iam misto cateruam)

Ingenia

Ingeniosorum num' quos Collegia nobis
Exhibeant, fretus certo ductore uidebo.
Sunt pia (ut ex dictis patet) anteriore scholarum
Quæ sub uestibulo, post Alpha, & beta docentur.
At uelut infantes pendemus ab ubere matris,
Et bibimus, (quo nil habet ista salubrius ætas)
Lac, teneris etenim concretescens artubus, auget:
Mox, simul ac tangit nos temporis amplior ordo,
Ingentes Cyathos, nocua ebrietate tumentes
Haurimus: moritur, dederat quem mamma uigorem.
Sic sacra uix leuiter cum sunt libata, nefandi
Dogmatis in uastum pelagus detrudimur, imbre
Præcipiti obruimur, diuina elementa fathiscunt.
Quilibet in seipsum descendat, quilibet æqua
Expendat trutina, per tot quibus hæserit annos
In studijs: reputet, neq; uera pudore recondat.
Artibus utendum est, neq; quis reprehenderit ipsas,
Sunt, & erunt nunquam non dignæ laudibus artes.
Sunt rationis opus, qua quisquis abutitur, odit
Se, neq; quippiam amat, quamuis uideatur amare.
Mentis inops etenim, confundit mella uenenis.
Irrationales quid si conuincimur omnes?
Irrationale est postponere sacra prophanis.
Quis facit hoc? ueteres stupidè qui spectat Athenas,
Qui per Aristotelis uestigia cautus ut intret,
Solum habet in uotis: qui scripta Platonica uersat.
Qui Graias simul historias, latiasq; reuoluit:
Nec sinit intactos mundi phantasmata uates.

Propter

Propter opes etiam Medicinæ addictus, eodem
Crimine damnatur, neq; sunt immunia iura.
Theologos fucō tinctos qua fronte probarem?
Excipiendus erit mihi solus præco fidelis.
Nil scio, quod morer in reliquis, Ciceronica dicis
Me Phrasis oblectat, nihil est iucundius ipsa,
Nil magis ornatum, superat dulcedine mella,
Lene fluens mulcet, plausum & gravitate meretur.
Non equidem inficior: sed si tibi Biblia sordent
Sacra, minus lepido quod sint sermone polita:
Dic age, Magdaliden quo tempore cernere malis,
An quoties nitido meretrix processit amictu,
Blanda genas, ridens oculis, collecta capillos:
An potius, genibus cum se acclinauit iesu,
Mœsta genas, lachrymans oculis, neglecta capillos:
Dic age, quæ tua sit sententia: si quis honestam
Coniugem habens, fidam thalamo, rebusq; gerendis
Sædulam, at ore parū blandam, neq; fronte uenustam:
Dic, si desereret, Chrysidemq; pudoris egenam
Eligeret, propter fucatum corpus amicam.
Increpitans certè, quæ te impurissime cœpit
Spurcicies? exclamares. concesseris ergo
Et mihi, ut exclamem, quæ te stolidissime cinxit
Caligo? ut nequeas puram discernere lucem
A tenebris, quæ tanta tibi uesania mentem
Corripuit? castis incesta attexere ut ausis.
Christiadum certè sibi qui defendere nomen
Seriò auct, nihil in terris imitabile ducit,

Præter

Præter eum sponsum, qui non extrinseca spectat
Virginis ornamenta sua: sed ad intima uersus,
Gaudet, & ut saluis uiuat uirtutibus optat,
Sponsus is est Christus, sponsa est ecclesia: præter
Pectora fida, aliud quid quæso requirit in ipsa?
Diuitijs careat licet, & (quia humillima) cunctis
Sit reprobata uiris, trahat ægrum languida corpus:
Cum facie infirmi, grauis adsit anhelitus oris:
Omnia nil obstant, mens omnibus integra præstat.
Et, ueluti rerum graue olentes ignea sordes
Excoquit, ac puram uis uoluit ad æthera flammam,
Lumine discutiens prætensa umbracula noctis.
Sic interna fides tanto splendore resulget,
Ut macula in nihilum, labesq; externa recedat.
Pulchra superficies oculorum est esca malorum:
Pascitur occultis animus bonus, atq; quiescit.
Talia Apostolicus docet, atq; Propheticus ordo.
Quæ rudia apparent plerisq; uocabula, sancti
Flaminis instinctu sunt prodita: tu ne quod illi
Obijcies uitium? tu castigabis, & ore
Disceat ut humano diuina ornare iubebis?
O furor, in quem præcipitat sua quæq; uoluntas.
Absq; Paraclete nulla est sapientia, eundem
Ergo quid incusas? sub simplice uoce latentem
Erue, si poteris, sensum: non terra, polusq;
Id capiunt, dices, quod continet una tabella.
Huc erat intendenda acies, ubi cernere solem
Absq; errore datur: nox irrita lumina reddit.

Ingenio

Ingenio nubes obducunt Ethnica scripta,
Quò minus arripiat sublimia dogmata Christi.
Et potiora licet sciat hæc, tamen hæret in illis.
Causa patet, sua cuiq; manet charissima proles:
Coruus amat coruū, uox rauca, nigerrima penna est,
Alterius nec auis specie, neq; uoce mouetur.
Sic humana suos foetus mens diligit: error
Hinc per mille uias erumpit, & omnia complet
Atria doctorum: cuius sua opinio constat,
Vnicè & hac delectatus, cœlestia linquit.
Nempe nihil præstare potens insigne, iocatur,
Altaq; desuetus contingere ludit in imis.
Atq; utinam ludum dicamus nostra, iocumq;
Sed neq; diuinis ea deteriora putamus.
Infantum similes, patrum qui grandibus actis
Ludicra componunt sua: cœca imitatio fallit.
Cœca uetustorum sunt tuncta poëmata uatum,
Vaniloquis strepitant Musis: uestigia adorans,
Assequi & enitens Andimus cantor Homeri,
Quid potuit præter mendacia dicere? falsos
Fingit uterq; Deos, hinc omnia falsa sequuntur.
Et tamen æmulus est istorum nunc quoq; mundus:
Carmina nulla placent, neq; præstò Camœna uidetur,
Ni Corybantes eant, Cybeleia sacra canentes,
Curetesue strepant, cunas Iouis ære tuentes.
Pœniteat linguam tali infecisse ueneno:
Pœniteat nos Christiadas. notissima multos
Fama uiros celebrat, sacro qui fonte lauati;

Nel

Nil cecinere aliud, quàm illota Thalia Catulli.
Vtilius certè ijs foret ignorasse Poëtas:
Nanq; cui multum est commissum, multum ab eodem
Exigitur: leuius peccat, qui nescit amussim.
Nulla locum nostris habet excusatio sæclis,
Sunt manifesta, Deū quæ monstrent scripta: & ad oēs
Ex æquo spectant, pueros, iuuenesq; senesq;.
Regibus utilia hæc sunt, ciuibus atq; Colonis
Conducunt, neq; uir sine ijs, neq; fœmina uiuet:
Cætera per centum sata diuersissima sectas,
Ignorare iuuat, multos didicisse pigebit:
Rebus enim impendi debebant otia dignis.
Verùm nulla adeò quid consuetudo recepit,
Ac legere, autorum quicquid dedit ægra uetustas.
Percipere hinc etiam quæ fructum deniq; speras,
Fac imiteris apem, quæ florea rura pererrans,
Ni collecta, domum facienda ad mella reserret:
Frustrà operaretur, sociumq; offenderet agmen.
Sic tu, per ueterum scriptorum prata uagatus,
Quæ bona decerpsti, nisi cuncta dicabis iesu:
Ni pium in augmentum conuertes, fruge carebis.
Hoc uos quinq; uiros iam dudum scire, nec alta
Firmius infixum quicquam sub mente tenere,
Arbitror: imò etiam mihi sic persuadeo, uestris
Ingenijs tantas usu consistere uires,
Vt nihil impie agi, nil dici sponte feratis.
Vt decus à turpi fūco dignoscere honestum,
(Quod nihil est aliud, quàm se ipsum nosse) sciatis.
Artibus

Artibus ijs, quæ sunt moderabilis organa mundi,
In sapiente uiro, sic profecistis: easdem
Ut profitendo, alios possitis deinde docere,
Talia de uobis constant suffragia, tales
Vos explorauit nostri censura senatus.
Altius ergo animis quando ascendistis, in altum
Nunc quoq; adeste locū, latus & mihi claudite dextrū.
Dexteritatis opus meditor, præstaboq; dexter.
Munera tot cuiuis uestrum donabo, quot olim
Stellisequæ portauerunt ex Perside Christo.
Nostra quidem non sunt illis equalia, puris
Esse tamen manibus quoq; suscipienda, probabo.
Purpurea hæc uestris imponite pilca coelis.
Aureolis digitos rotulis arctate sinistros.
Libros, in promptu quò sint, apponite dextris,
Pilca purpureum designant sanguinem iesu,
Quem crucis in ligno misera pro gente profudit,
Hunc memori, atq; pio meditemur pectore, ad eius
Confugiarnus opem, graue si quod forte periculum
Ingruit: hostiles per eum superemus & astus.
Sit, ueluti toto caput est in corpore summum,
Summus apex mentis, sub quo tranquilla quiescat.
A Es manui addictum est, sed qua ratione sinistra e
Diuitias inter, primas tenet aurea gaza:
Tantam & auaritiam multorum cordibus adfert,
Ut nihil in mundo ducant pretiosius: optent
Nil magis, ac nummos cumulare, expendere nunquam.
Hoc lethale malum, Stygiaq; palude piandum,

B

Ut dea

Vt deuitemus, monet aurca Zonula, leuã
Addita, opesq; docet uix dignas corpore tangi.
Vilior est etenim manuum, pigriorq; sinistra,
Multò igitur minus ijs locus intra pectora detur:
Quod licet ex ipsis nature fontibus haurit,
Qui propensior est uirtutibus, attamen error
Lubricus obrepit doctis non rarò magistris:
Propterea dextræ liber assignatur, ut ipsum
In dubijs referans causas, occulta recludat,
Quæ relegens oculis animus perpendat, eaq;
Cuncta fide doceat, quam dextera spondet amico.
Hæc mysteria sunt donorum: iudicio ijsdem
Vos pariter dignos: susceptaq; munia complens,
Iure magisterij, tituloq;, graduq; coronò.
Omnia fausta bono precor hæc Deus omine reddat,
Augmentumq; suo feliciter addat honori.

Responsio ad quæstionem, à Magistro
Vito Byschero Huxariensi proposi-
tam, An scilicet summum bonum
humana ratione inuestiga-
ri possit.

S Vmmi Vite boni quanto tenearis amore;
Quæstio declarat tua: quærens scire laborat,
Irrita nec semper facit hoc conamine uerba,
Sed uoti compos fit, abitq; peritior, eius
Si fuerit nactus responsum, mente sagaci
Qui ualet, & rerum grandæuo nititur usu:

Hunc

Hunc mihi uita negat, nondum stabilita per annos,
Illa datur paucis, ut sint discreta uirorum
Lumina, stellarum uelut & discrimina constant.
Sol rutilus totum radijs illuminat orbem,
Luna secat noctis tenebras, trepidantia circum
Astra micant, quædam uix exalbescere cernas.
Talis ego doctos inter, nam rara reuolui
Scripta, nec expertus quid sum, paucissima noui.
Diues at ingenium tua questio Vite requirit.
Dic ais, humanæ num possit acumine mentis
Inuestigari, res felicissima rerum?
Optima, sola homines quæ reddat ubiq; beatos.
Quæ nihil optandum post se per uota relinquat,
Sed desiderij requies sit, & ultima meta?
Summum quippe bonum sic laudat & ipsa uetustas,
Hanc uocat in dubium Thesis excutienda, fidemq;
Philosophis adimit, uariè de fine locutis.
Felicissima res Epicuro est uisa uoluptas.
Viuerè auct Rhodius Hieronymus absq; dolore.
Carneade, primum quod fert natura, probatur,
Vult Diodorus honestatem, sed ab aspero abhorret.
Delicias Calipho uirtuti adiungere gestit.
Ordine Aristoteles triplici bona cunctaprehendit.
Vtile Zeno nihil concedit, præter honestum.
Hæ septem triplici distant discrimine fines,
Tres sine honestatis titulo sunt, tres ad eandem
Adiiciunt aliud, solum approbat una decorem.
Turpia qui admittunt, quis eos errare negabit?

B ij

Qui

Qui prohibent, sed & à fortuna, ac corpore pendent,
Constituuntne bonum, cupientes lubrica, firmum?
Nec satis ille scopum tangit, qui cætera linquens,
Solum quod decus est, bonitatis nomine donat.
Nanq; quis est, tantum decoris qui præstitit unquam?
Ut nihil ulterius cuperet, factumq; putaret
Iam satis? in uitium talis persuasio ducit.
Ac ita in humanis quòquò conuertere rebus,
Obuiat extremo defectus in agmine, miles
Omnia prosternens, quæ pro fundamine habebas.
Nil igitur ueteres animis per cuncta uoluti,
De felice statu referunt, quod credere fas sit.
Scire sed & causam uis? cum tam sedula eorum
Ingenia extiterint, quòd uerumprehendere finem
Nequierint, nulli parcentes usq; labori.
Accipe, nanq; tibi hoc responsa per Ethnica soluam.
Principij ignarus, nescit contingere finem.
Vnde sit humanum genus ortum, totus & orbis
Vnde sit enatus, mentis solertia nescit:
Ergò nec id poterit, quò tendant omnia, scire.
Iudicium porrò per idem contraria oportet
Nosse: mali ignorant summi præcordia riuum,
Insidias colubri, & lapsum imprudentis Adami.
Qui poterunt igitur se tanto extendere tractu,
Perpetua ut uideant fontem bonitate scatentem,
Scilicet æterni natum patris? omnis ab ipso
Cœpit origo boni, sunt sydera facta per ipsum,
Ipse mare, & terras fundauit, & incolam iisdem
Imposuit.

Imposuit, malè huic ueniam impetrauit agenti,
Natus enim mortem tulit, & rediuiuus ad astra
Transijt: hoc casto, fidenteq; credere corde,
Seq; redemptori totum committere Christo,
Est æterna, nedum sit (ut aiunt) uita beata.
O miseros igitur, quos uana scientia mundi
Inflat, ut eximios titulos, sacrataq; sumant
Nomina, Philosophos se etenim pleriq; salutant.
Atq; imitatores istorum huc usq; supersunt:
Pythagoram laudo (quamuis laudabile nil sit
Absq; fideli animo) sapientes Græcia septem
Prædicat, is dici mauult sapientiæ amator,
Captui enim sentit suo id insuperabile nomen.
Quid faceret, nostro si tempore uiueret idem?
Morosophum certè se diceret, atq; reiectis
Ilicò ludibrijs, sequeretur dogmata Christi,
Huius amatorem se dici optaret, & esse.
Nos quibus ante oculos sita sunt, resonantq; per aures
Verba Dei, propria uolumus ratione beari.
Sed uelut alta domus uix dum constructa, ruinam
Vento si faciat, nequit in sua membra redire,
Ni faber accedat: sic mens corrupta, salutem
Restaurare nequit, nisi conditor ipse reformet.
Nec Deus inuidus est, nec iniquus, ut optima paucis,
Impetranda uelit: totum cum consule uulgus,
Agricolæq; rudes uita felice carerent,
Si foret ingenijs subtilibus illa petenda.
Ausferat hunc animis errorem gratia summi

B ij

Numinis.

Numinis: ad Christi meritum omnis terra uocatur.
His breuibus iam sit tua quaestio Vite soluta,
Accipe quo data sunt animo, et mihi gratus abunde es.

GRATIARVM ACTIO.

SI mihi pro paruo tot aguntur munere grates,
Quot recinamus ei, qui, quicquid ubiq; bonorum
Accidit hic uitam bene agentibus, exhibet unus.
Aere quod fruimur, supera quod uescimur aura,
Quod modo in hoc tulerint sua quēuis crura theatrū,
Quicquid & est dictum, uel factum, munus ab illo
Arbitror, aeternas iactemus ad aethera laudes,
Pacifici inter nos, maiorum iura uerentes.
Sic Gotfride iubes, iam nostri scepra palati
Qui geris, ex animo cupiens haec salua Lycæa.
Est eadem tua mens Huseni, cuius amori
Acceptum refero, quo iam sum munere functus.
Vos, reuerenda quibus uel gratia, siue facultas
Docta, dat egregios titulos, & gignit honores,
Opto uiri multos ut ab hinc uiuatis in annos.
Nemo sit exceptus, felicia fata cuiuis
Opto, mihi placidas aures qui praeiuit, ite,
Ite, diu stetimus dehinc forte sedebimus, ite.

Exhortationes ad conuiuas in prandio.

I.

Magnifici,

Magnifici, reuerendi, excellentissimi honorum;
Doctrinaeque uiri titulis, accepta roganti
Omnia sunt, prompta quae praestant mente rogati.
Accidit aduentus sic, et praesentia nobis
Vestra, quod ulterius petimus, praestetis et ipsum.
Dona Dei, quibus haec oneratur mensa, probate,
Leticiaque animos, neque non persundite frontes,
Gratius hoc nihil est, fieri quod tempore possit.

II.

Dat quidem ubique Deus, uerum non qualibet unum
In regione cibum, de caelo Manna pluebat,
Arida et ex petra potabilis unda fluebat,
Corniger Hebraeum Moses cum duceret agmen,
Hoc male contentum ijs donis, dedit ilico poenas.
Triticeos panes profert, cum dulcibus uuis,
Esui et haud uetitas carnes haec natio: iisdem
Contenti, ac hilares conuiuere estote, rogamus.

III.

Turba sequens Christum ieiuna, ut multa locutum
Audierat, dapibus tandem recreata resedit.
Vos quoque ieiuni, nos non ita pauca locutos
Audistis, dapibus nunc ergo fruamini amicis.

IIII.

Et sator est hominum Deus, est et pastor eorum,
Diues frumentis, diues merum olentibus undis.
Sollicitas igitur secludite pectore curas,
Pabulaque hinc iud tardis gustate salubria labris.

V.

Quale

Quale suis epulum Iosephus fratribus olim
Exhibuit, tale & uobis contingere nostrum
Expetimus, saturati epulando, uina biberunt,
Ebrii & à mensa fraterni abiere fauoris.

VI.

Crastina sollicitent nullum conuiuia, dicit
Christus, letificent igitur praesentia quemuis.
Illius haec etenim constant iam certa fauore,
Crastina suspendunt, sed & is post crastina abundat.

9/19 3442a

ULB Halle

3

004 771 036

f

SB.

HC

